

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 7/2021
10.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Бранка Дражић, у поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Божур Лакетић адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, у поступку по жалби предлагача против решења Апелационог суда у Београду Р4 р 1/21 од 26.02.2021. године, дана 10.04.2021. године донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Апелационог суда у Београду Р4 р 1/21 од 26.02.2021. године.

Образложење

Решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 1/21 одбијен је предлог предлагача да се утврди да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Гж1 1399/19 који се води пред Апелационом судом у Београду, да се одузме судији председнику већа из рада предмет Гж1 1399/19 и исти уступи у рад другом већу-судији Апелационог суда у Београду уз обавезу приоритетног решавања предмета, коме би се наложило да у року од 4 месеца, почев од дана пријема решења којим се утврђује повреда права на суђење у разумном року оконча поступак Гж1 1399/19 и да донесе одлуку по жалби, исту без одлагања достави Трећем основном суду у Београду на даље достављање странкама, да се наложи поступајућем судији-председнику већа Апелационог суда у Београду, да у року од 4 месеца почев од дана пријема решења којим се утврђује повреда права на суђење у разумном року обавести председника Апелационог суда у Београду о предузетим радњама у том поступку, и да се утврди право предлагача на накнаду трошкова поступка у износу од 12.000,00 динара на терет буџетских средстава Републике Србије опредељених за рад суда у року од 3 месеца рачунајући од дана захтева предлагача за исплату, као неоснован.

Против овог решења предлагач је благовремено изјавио жалбу из свих законских разлога и предложио да се преиначи побијано решење у смислу навода жалбе.

Испитујући побијано решење у смислу одредбе члана 16. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), одлучено је да жалба није основана.

О жалби је одлучивао судија одређен годишњим распоредом послова у суду у смислу одредбе члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року.

У конкретном случају ценећи све критеријуме прописане за оцену повреде права на суђење у разумном року Апелациони суд је утврдио да је тужба поднета 2008. године, да је предмет спора накнада материјалне штете у виду изгубљене зараде, да је предмет у другостепеном поступку додељен у рад судији Ани Поповић, председнику већа, да је предлагач дана 25.05.2020. године поднео приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 1399/19, да је решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 14/20 од 30.06.2020. године усвојен приговор предлагача и утврђено да је предлагачу повређено право на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Београду Гж1 1399/19, да је наложено поступајућем судији да у том предмету у року од 4 месеца оконча поступак и најкасније по истеку тога рока извести председника Апелационог суда у Београду о предузетим радњама, да је одбијен предлог предлагача да се предмет Гж1 1399/19 одузме судији- председнику већа Ани Поповић и уступи у рад другом већу-судији, те да је обавезана Република Србија да из буџетских средстава опредељених за рад судова исплати предлагачу на име трошкова износ од 6.000,00 динара. Тужба је поднета дана 06.07.2008. године, предмет тужбеног захтева је накнада штете, поступак траје више од 12 година, предмет је изнет поступајућем судији дана 21.05.2019. године, а на седници већа одржаној дана 15.06.2020. године одлучено је да се отвори расправа пред другостепеним судом која је заказана за 16.09.2020. године, да је рочиште за главну расправу пред другостепеним судом дана 16.09.2020. године на коме је судија извештац поднео извештај о стању ове парничне ствари, пуномоћник тужиоца и туженог изјаснили су се о жалби односно одговору на жалбу, одређено је извођење доказа саслушањем судског вештака и одређено ново рочиште за главну расправу за дан 04.11.2020. године, с тим да се позове и судски вештак. Рочиште дана 04.11.2020. године није одржано, на исто вештак није приступио, констатовано је да је адреса вештака ... .. у ..., и ново рочиште заказано за 23.12.2020. године, на коме је поновљен доказ саслушањем судског вештака и донето решење да се одреди допунско вештачење на околност утврђивања висине материјалне штете, а наредно рочиште заказано је за дан 17.02.2021. године. Допунски налаз и мишљење судског вештака достављени су Апелационом суду у Београду дана 28.01.2021. године, дана 29.01.2021. године дат је налог писарници да тај налаз достави пуномоћницима парничних странака, писарница је поступила дана 02.02.2021. године, пуномоћник туженог је овај налаз примио дана 16.02.2021. године а пуномоћник тужиоца је дана 12.02.2021. године поднео Апелационом суду у Београду поднесак који је запримљен у суд дана 17.02.2021. године. На рочиште за главну расправу дана 17.02.2021. године приступили су пуномоћници странака и судски вештак, пуномоћник тужиоца је изјавио да је примедбе на налаз вештака изнео у поднеску од 12.02.2021. године који није здружен предмету, па је ново рочиште одређено за дан 31.03.2021. године.

Апелациони суд у Београду је закључио да захтев подносиоца за утврђење повреде права на суђење у разумном року није основан.

Ставом 1. члан 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да је циљ овог закона јесте да се предупреди настајање повреде права на суђење у разумном року, док према члану 5. истог закона прописано је да се приговор може поднети док се поступак не оконча.

Одредбом члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано је да при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року уважавају се све околности предмета суђења, пре свега,

сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, јавног тужилаштва или другог државног органа, природе и врсте предмета суђења или истраге, значај предмета или истраге по странку, понашање странака током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, поштовање редоследа решавања предмета и законски рокови за заказивање рочишта и главног претреса за израду одлука.

У конкретном случају предмет Гж1 1399/19 је изнет поступајућем судији Апелационог суда у Београду је дана 21.05.2019. године, на седници већа одржаној дана 15.06.2020. године одлучено је да се отвори расправа пред другостепеним судом која је заказана за 16.09.2020. године и разумно је оправдан разлог да прво рочиште од 16.09.2020. године није могло бити раније одређено због сезоне годишњих одмора. Рочиште дана 16.09.2020. године је одржано, међутим, суд није могао да одржи рочиште заказано за 17.02.2020. године јер да јесте, поступио повредио би право странака на расправљање. При томе, пуномоћник тужиоца је поднео Апелационом суду у Београду поднесак у року који је краћи од 15 дана, супротно одредби члана 98. став 5. Закона о парничном поступку, који разлог оправдава поступање Апелационог суда са становишта примене правила из члана 1. став. 1. и 2. и члана 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року. Апелациони суда у Београду је предузимао мере према стандарду очекиваног понашања у поступку у којем се поштују правила о суђењу у разумном року.

Такође, околност што није испоштован рок од 4 месеца у коме је наложено да поступак оконча, не може се уписати у пропуст Апелационог суда у Београду, како је то правилно закључио суд, већ је резултат времена утрошеног на извршено вештачење, израду налаза и мишљења судског вештака, што одређује сложеност предмета.

Тачна је тврдња предлагача на околност дужине трајања поступка, што је само по себи довољно за закључак о постојању повреде права предлагача на суђење у разумном року, међутим, та повреда је већ санкционисана решењем Апелационог суда у Београду Р4 р 14/20 од 30.06.2020. године, па није постојао правно ваљан основ да се иста поново санкционише на основу напред изложених разлога.

Неоснован је и захтев предлагача за предузимање мере у циљу убрзања поступка, односно одузимања предмета судији известиоцу и додели у рад предмет другом судији, како је то правилно закључио и Апелациони суд у Београду.

Са изнетих разлога су неосновани наводи у жалби предлагача, који су цењени од стране Апелационог суда у Београду, па се у изјављеној жалби понављају.

На основу одредбе члана 18. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одлучено је као у изреци.

Судија
Бранка Дражић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић